

NAGY LÁSZLÓ (1925–1978)

ELFOGYNAK A FÁK

*Elfogynak a fák a parton
éjszakánként lassan, lassan,
amikor az Isten szeme
jéggé fagy a kék magasban.*

*Ilyenkor az éhes fűrész
nem énekel, mert nem szabad.
Ilyenkor az éhes ember
nem nyöszörög, bár megszakad.*

*Fáért nem kár, lesz helyette,
hisz tavasz jön, új ültetés,
de a nyomor parancsol itt,
melle csupa kitüntetés.*

*A tuskókon Isten keze
kalácskát formál a holdból
az éhező kisedeknek,
de csak holdból, de csak holdból*

EGYÜTT

EGYÜTT 2025 / 2

Együtt

IRODALOM | MŰVÉSZET
HUMÁN TUDOMÁNYOK | KULTÚRA

XXIII. évfolyam | 2025 | 2

CSUDAY CSABA, LÉPHAFT PÁL, MARCSÁK GERGELY,
ZÁN FÁBIÁN BALÁZS versei, MIKLÓSSI SZABÓ ISTVÁN,
SZ. KÁRPÁTHY KATA prózája, VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ esszéje,
VIOLA SZANDRA kritikája, BALÁZS-ARTH VALÉRIA, DUPKA GYÖRGY,
KÉSZ BARNABÁS, KOVÁCS SÁNDOR, SERES ATTILA tanulmánya,
DUPKA GYÖRGY kultúrkrónikája, könyvszemléje

